

Taiga

Taiga ir dabas zona, kurā aug skujkoki. Tā atrodas mērenajā klimata joslā. Taiga plešas Krievijas, Zviedrijas, Somijas, Norvēģijas, Kanādas teritorijā. Šajā mežu zonā vasara ir īsa un vēsa – jūlijā gaisa temperatūra ir aptuveni $+16\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ziema ir gara un auksta – janvārī gaisa temperatūra ir no $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$ līdz $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ziema var ilgt pat 8 mēnešus. Taigā nokrišņu daudzums ir lielāks par iztvaikošanas apjomu. Tā kā nepietiek siltuma, augu atliekas sadalās lēni. Augsne ir mitra, nabadzīga un pārpurvota.

Eirāzijas taigā izplatītas Eiropas egles, parastās priedes, lapegles, baltegles. Sibīrijas taigā aug vērtīgās ciedrupriedes. Ziemeļamerikas taigā izplatītas Kanādas egles, melnās egles, Amerikas lapegles, duglāzijas. Taigā lielas teritorijas aizņem purvi.

Taigā mīt daudz dzīvnieku – brūnie lāči, bebri, aļņi, staltbrieži, lūši, vāveres, caunas, sabuļi, dažādi putni. Vasarā daudz odu. Ziemeļamerikas taigā sastopami melnie lāči, grizli-lāči un skunksi. Tālo Austrumu taigā mājā tādi aizsargājamie dzīvnieki kā Amūras tīģeris un Amūras leopardi. Šo dzīvnieku skaits ir neliels un tiem draud izmiršana.

Taigas lielākā bagātība ir skujkoki un kažokzvēri. Iedzīvotāji nodarbojas ar kokmateriālu ieguvī un sagatavošanu, kažokzvēru medīšanu, vāc ciedruriekstus. Mežos ir daudz ogu un sēņu. Taigai ir liela nozīme ogļskābās gāzes piesaistīšanā un gaisa bagātināšanā ar skābekli.